

POHÁDKA O ČARODĚJNICI A DÝNI

Byla, nebyla jedna malá zarostlá zahrádka za opuštěným domečkem v zapomenutém kraji. Na konci té zahrádky se rozpadala stará kamenná zídka a do hromádky nafoukaného listí tam jednou spadlo letícímu ptáčku ze zobáčku malé dýňové semínko. Kdoví, kde ho ptáček našel, nesl ho svým mlád'átkům holátkům do hnízda na přilepšenou, ale nedonesl. Lekl se stínu dravce kroužícího nad ním modrou oblohou, otevřel zobáček a semínko se sneslo k zemi. Zavrtalo se hlouběji a začalo ve vlhkém listí klíčit. Pustilo kořínky, aby mohlo z půdy pít vláhu a už se dralo prvním lístečkem za světlem a sluníčkem. Mělo štěstí, slunce se do kamenné zídky rádo opíralo a to dýňové rostlince náramně svědčilo, a tak rostla a rostla, až přišel čas, kdy se na ní objevilo poupě jediného květu.

Mezitím daleko odtud v hlubokém lese seděla na pařezu malá stará babka a bědovala a slzy jí tekly proudem. Bradu si opírala o košťátko a nevěděla, co si počít. Její chaloupka na kuří nožce se totiž lekla a utekla. Byla to odjakživa velice bázlivá chaloupka, která se děsila úplně všeho a babka ji musela pořád konejšit kouzelnými zaříkadly. Když chtěla jít babka pryč, musela chaloupku kouzlem uspat a přivolat jí krásné sny. Jenže tentokrát si na babčin odlet počíhala pot'ouchlá noční můra, sedla si chaloupce za komín, úplně ji probudila a vyděsila. Chaloupku neměl kdo utěšit a ona strachy vzala nohy na ramena. Babka se vrátila s košem plným kouzelných bylinek, ale po chaloupce už nebylo ani vidu ani slechu. Jen na stromě opodál se chichotala noční můra pot'ouchlice.

Babka se pustila po stopě kuří nožky, ale v hustém houští našla ležet jen svou knihu kouzel, která z chaloupky při tom úprku vypadla ven. Babka ji opatrně sebrala, sedla na pařez a listovala v naději, že najde nějaké kouzlo, kterým svou chaloupku přivolá zpět. Ale ať hledala, jak hledala, takové mocné kouzlo nenašla. Proto teď tolik plakala a nevěděla, co si počne. A když se taková babka čarodějka jednou rozpláče, nemůže přestat plakat dřív, dokud nenapláče novou studánku.

V zahrádce zatím poupátko na dýni vykvetlo a narodila se z něj malá oranžová kulička. Veliké listy ji opatrně uložily mezi sebe jako do peřinky, stonek jí posílal z kořenů vláhu a malá dýnička se kulatila a rostla. Čím dál víc se odvažovala vykukovat na sluníčko a její barva mezi zelení kolem zářila na všechny strany. Čím větší byla dýně, tím méně však bylo sluníčka. Přicházelo babí léto.

Aha, počkat! Říkáte babí? Jednu nešťastnou babku bychom tu přece měli, zrovna doplakala novou studánku. Oči jí konečně oschly, a tak otevřela kouzelnou knihu, přičarovala ke studánce vílu, aby jí měl kdo opatrovat, nasedla na košťátko a letěla rovnou za nosem. Jenže se cestou pořád rozhlížela, jestli přece jen někde neuvidí tu svou chaloupku na kuří nožce, nedávala pozor, kam letí a její košťátko nabral do svého spřežení severní vítr bouřlivák. Točil s babkou ve větrných vírech jako na kolotoči, nabíral plné náruče padajícího listí a rozhazoval je po krajině. Sbíral chmýří pampelišek i pavoučí sítě a lechtal jimi babku pod nosem. Ta se chudinka tak rozkýchala, že udělala na košťátku kotrmelec vzad a vypadla z větrného spřežení ven. Košťátko rychle srovnalo střemhlavý let a samo spěchalo přistát na pevnou zem, protože si po tom tryskovém letu s větrem o závod potřebovalo odpočinout.

A osud tomu chtěl, že ten babí let uprostřed babího léta skončil ve staré zahrádce za opuštěnou chaloupkou v zapomenutém kraji, kde rostla ta nejkrásnější dýně na světě. Babka se šťastně rozhlížela kolem sebe a věděla, že tady našla nový domov. Zabydlela se v chaloupce, zahrádku zbavila plevelu a dýni opatrovala jako oko v hlavě. Věděla, že brzy nastane čas, kdy úplně dozraje. Čas, kdy dýně bude zářit nejjasněji, protože se do ní nastěhuje všechn sluneční svit. Slunce na obloze půjde spát a nastane tmavé zimní období. Když se přiblížila poslední říjnová noc, babka dýni opatrně vydlabala a vložila do ní kouzelnou svíci. V temné a chladné noci se zdálo, že se slunce vrátilo na zem. Babka stojí vedle své krásné dýně před chaloupkou s košťátkem v ruce a hlídá, aby světlo neuhasl, dokud se po chladné zimě nevrátí slunce na oblohu a ve svém koši na bylinky opatruje nové dýňové semínko.

Zdroj: <https://www.predskolaci.cz/pohadka-o-carodejnici-a-dyni/15593>

ÚKOLY

- Jak se Ti líbila přečtená pohádka?
- Znáš nějaké druhy bylinek?
- Zkus nakreslit chaloupku na kuří nožce podle svých představ.
- Zkus si vyrobit nějaké strašidýlko nebo dýni. Inspirovat se můžeš ukázkou níže.

